

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovaným: **1) Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, **2) Okresní soud ve Vyškově**, se sídlem Kašíkova 28, Vyškov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 9. 2015, č. j. 22 A 89/2015 - 21, o námitce podjatosti

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková, JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 244/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se podanou kasační stížností domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 9. 2015, č. j. 22 A 89/2015-21, jímž byla odmítnuta jeho žaloba podaná proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 6. 2015, č. j. 18 Co 37/2015-145 a usnesení Okresního soudu ve Vyškově ze dne 8. 12. 2014, č. j. 4 C 162/2014-103.

Nejvyšší správní soud poučil stěžovatele o složení 2. senátu, kterému byla věc podle rozvrhu práce přidělena. Na toto poučení reagoval stěžovatel podáním, ve kterém vznesl námitku podjatosti vůči soudcům 2. senátu – JUDr. Miluši Doškové, JUDr. Karlu Šimkovi a Mgr. Evě Šonkové. Tuto námitku odůvodnil tím, že uvedení soudci mu upřeli „*úmyslně či neúmyslně právo na spravedlivý proces např. v řízení před Nejvyšším správním soudem ve sp. zn. 2 As 87/2014, 2 As 162/2014, 2 As 163/2014 a že se úmyslně neřídí zákony ČR nebo je neznají.*“

Soudci JUDr. Miluše Došková, JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková se vyjádřili k námitce podjatosti tak, že jim nejsou známi žádné důvody, pro které by bylo možno pochybovat o jejich podjatosti.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán

důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle citovaného ustanovení je důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci jednak skutečnost, že se podílel na jejím rozhodování již v předchozím správním nebo soudním řízení, a jednak takový vnitřní vztah soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu poskytuje důvod k pochybnostem o jeho nepodjatosti. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním v průběhu soudního řízení. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům, kromě příbuzenských a obdobných vztahů, mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

V daném případě spatřuje stěžovatel důvod podjatosti soudců výlučně v jejich postupu a rozhodnutí ve věcech vedených pod sp. zn. 2 As 87/2014, 2 As 162/2014 a 2 As 163/2014. To však nemůže být důvodem pro vyloučení soudce z projednávané věci stěžovatele. Ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jednoznačně uvádí, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Skutečnost, že soudce rozhodoval v jiné věci stěžovatele, nemůže být sama o sobě důvodem jeho podjatosti (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 6 Ads 123/2007 – 53).

Vyloučení soudce z důvodů uvedených v ust. § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kdy je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci, jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze vyloučit z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které reálně brání, aby rozhodoval v souladu se zákonem.

Vzhledem tedy k tomu, že uvedené skutečnosti nemohou být, ve smyslu ust. § 8 odst. 1 s. ř. s., důvodem pro vyloučení soudců JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové, přičemž jiné relevantní skutečnosti stěžovatel neuvedl, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu